

i odgovora mnoga pitanja o ličnosti i dužnostima dušobrižnika, te o njegovom liturgijskom i pastirskom djelovanju. Pisac želi da svećenicima u praktičnom radu olakša pravilno rješavanje slučajeva, koji im dolaze. Tu je praktičnu svrhu potpuno i postigao, ali će ipak u mnogim slučajevima biti potrebno, da svećenik proučava i kanone i odredbe, na koje se Laurent poziva, kako to on i sam ističe.

2. — Galy prikazuje Spasitelja kao prijatelja griješnika, kao čovjeka, koji shvaća i Mariju Magdalenu i Zaheja i Savla i dobrog razbojnika i sv. Petra i sv. Tomu..., te ima samilosti s njima, i kao Boga, koji ih podiže svemoću svojega milosrđa iz njihove bijede. Svakom će dušobrižniku i ispovjedniku ovi reci iznova probuditi samilosnu ljubav prema griješnicima i potaći ga, da i on poput Spasitelja, bude *amicus peccatorum*.

3. — Rijetko se čita takva knjiga. Nije to životopis uzet sam za se, nego je korak za korakom praktički primijenjen našim modernim prilikama i pastoralnim potrebama. Mi vidimo, kakav je bio ovaj sveti dušobrižnik i kako je radio i patio u jednom malom francuskom seocu, ali imamo i odgovor na pitanje, kakav bi bio i kako bi radio u našim prilikama i kako bi rješavao moderna pastoralna pitanja. Knjiga je djelo Američanina Kirlina, u prijevodu Pavla Reinelta. Rijetko se može ovako od srca kazati: tolle, lege!

4. — Biskup linački dr. Gföllner, toliko poštivan, ali i napadan u Austriji, održao je 1928. drugu diecezansku linačku sinodu. Sinodalni dekreti prilagodeju diecezansku disciplinu novom crkvenom zakoniku, novijim odredbama Svete Stolice i savremenim prilikama. Dekreti su kratki, prijeladni i praktični. U naročitom su dodatku otisnuti mnogi dokumenti Svete Stolice i austrijskih biskupa u lijepom njemačkom prijevodu. Osim tega dodana je sinodalnim dekretima opširna uputa o upravljanju s crkvenim imetkom, crkveni i državni zakoni o ženidbi, te dokumenti o vjersko-ćudorednom uzgoju mladeži. Izluči li se iz svega ovoga ono, što je specifično austrijsko, mnoge su stvari vrlo praktične i poučne i za nas.

Dr. D. Kniewald.

1. **Abbé Arnaud d'Agnel et Dr. d'Espeney: Le Scrupule.** Paris 1929, Téqui, str. 300.

2. **P. Lippert S. J. Von Seele zu Seele.** Dreiundzwanzigste bis fünf- undzwanzigste Auflage. Freiburg, Herder, 1929. Str. 272, M. 2.—.

3. **U. Talija: Lijek duševnim bolima,** Split, Hrvatska knjižara 1929., str. 62.

4. **Dr. Tihamér Tóth: Religion des jungen Menschen,** Freiburg 1929, Herder, str. 172, M. 3.40.

5. **Dr. Tihamér Tóth: Bildung des jungen Menschen.** Freiburg, Herder, 1929., 2. Aufl., str. 170., M 3.40.

6. **Dr. Tihamér Tóth: Reine Jugendreife.** Freiburg, Herder, 1929, 4. Aufl., str. 140, M. 3.20.

7. **Müllendorf-Budanac: Kitica cvijeća za kršćansku žensku mladež.** Dubrovnik 1929., str. 360.

8. **Lucia Dorie: Ein Lebensbuch für junge Mädchen.** Herder 1929, str. 242.

9. **Dr. Andrija Živković: Naša Crkva i naša inteligencija.** Mostar 1929., Savremena Pitanja, sv. 30.—31. Str. 126, cijena 16 dinara.

1. — Nije lako biti savremen, a ujedno i posve crkven u pitanjima, koja tako blizu stoje i psihologiji i vjerskom životu i medicini. Jer crkveni pisci kojiput nijesu dovoljno verzirani u psihološkim i medicinskim pretpostavkama, a liječnici i psiholozi nerijetko posve zabacuju crkveno stanovište, ako ga uopće i poznaju. Zato je posebna vrijednost ove knjige, da je nastala u uskoj saradnji liječnika i teologa, da se obazire na sve tekovine savremene znanosti, a da pri tome ostaje potpuno katolička po svome duhu, tendenciji i načinu izražavanja. A to nisu malene odlike. Tako je prikazana priroda skrupula, način, kako da se skrupuli preveniraju i liječe.

2. — U obliku pisama, upravljenih na savremenog izobraženog čovjeka dobre volje, obrađuje P. Lippert trideset i jednu modernu temu modernim načinom, njemu svojstvenim. Taj način i te teme ne će možda uvijek zadovoljiti one, koji žive istinskim pobožnim životom in beata possessione veritatis, ali će biti od znatne pomoći onima, koji u pojedinom pitanju ili u mnogim stvarima lutaju u tami smrtnoj modernoga života, lutaju i traže Boga i istinu...

3. — U ovih nekoliko stranica hoće pisac da ljudima našega doba, koji vjeruju, ali ne polaze k sv. ispovijedi, poda neke vrste filozofiju sakramenta pokore i opravdanje ispovijedi.

4.—6. — Budimpeštanski sveučilišni profesor Tóth može se ubrajati među one — nema ih previše — koji su se potpuno uživjeli u današnju mladež, koji razumiju puls našega vremena i tempo, kojim živi današnja omladina i koji umiju vječne vrednote katoličkog uzgoja i tisućljetna iskustva katoličke Crkve mladeži predati njezinim jezikom, približiti mladež Crkvi i crkvenom stanovištu, do u zadnje konzekvencije, u svim smjerovima modernoga života... i uspjeti. Vjeronučitelji srednjih škola, upravitelji Marijinih kongregacija, naći će mnogo korisnih pobuda u ovim knjižicama, koje se mogu dati zrelijim mladićima i da ih izravno čitaju. Treba paziti samo na jedno: da li su oni, kojima se govori, ili kojima se daje ova knjiga u ruke, doista oni, kojima je pisac upravlja. Svima će mnogo toga dobro doći, no pojedinosti su namijenjene u glavnom zrelijoj muškoj mladeži viših škola, dakle ne sasvim priprostim momcima.

7. — U deset poglavlja obrađuje ova knjižica deset djevojačkih kreposti, simbolizovanih u deset cvijetaka: potočnici, lijeru, ljubici, ruži, jagodi, jasmínu, srebrošću, resedi, naranči i lovoru. Pobožnim će i od svjetskoga duha netaknutim djevojačkim dušama prijati ova lektira.

8. — Tajnovita knjiga jedne duše, koja hoće djevojkama da pokaže put, kako će da se razviju u kršćansku ličnost, ali koja odmah i upozoruje, da to sama knjiga ne može postići, jer je to posao svake pojedine. »Kako ću doći do Boga?« — »Tako, da postaneš Božjom svojinom!«. Tako svršava ova knjiga. Pisana je u dobroj namjeri i s plemenitom nakanom, no

ne znam, hoće li je mlade djevojke, kojima je namijenjena, razumjeti i zavoliti. Možda su ona važna pitanja, o kojima govori, prikazana sa stanovništa iskusne ženske duše, ali možda nije tako blizu način prikazivanja djevojačkoj psihi mladih godina, kako je na pr. Tóth umio približiti se dječačkoj.

9. — U korizmi 1928. držao je dr. Živković propovijedi u zagrebačkoj crkvi sv. Marka. Propovijedi su bile namijenjene temi: Naša Crkva i naša inteligencija i bile su izvanredno dobro posjećene upravo od onih, kojima su bile i upravljene. Uredništvo je mostarskih »Savremenih pitanja« vrlo dobro učinilo, što je te propovijedi otisnulo u sv. 30.—31. svojih izdanja. Poznatom dubinom, koja nije suhoparna, nego je zaodjenuta upravo blistavim jezikom i dikcijom punom života, obradio je ovdje dr. Živković odnos inteligencije prema vjeri i Crkvi, katolički nazor na svijet i život, Crkvu Kristovu u historiji naroda, Život inteligenta u Crkvi i s Crkvom, problem milosti i problem vječnosti. Ta će knjiga osobito dobro doći i svećeniku i svjetovnjaku. Svećeniku, da bolje upozna dušu naše savremene inteligencije i način, kako će da je približi Kristu i Crkvi. A svjetovnjak će, dobre volje, s užitkom i zamjernom koristi čitati ove konferencije i osjetit će sreću i zadovoljstvo, što mu je može pružiti jedino vjera.

Dr. D. Kniewald.

1. **Dr. Josip Gunčević: Pijo XI. Život i djela.** Zagreb, 1929. Str. 136.

2. **Štefa Jurkjić: Blažena Imelda Lambertini, Dominikanka.** Zagreb, Izdanje »Duš. Života« Sam. Dominikanaca, 1929. Str. 70. Cijena 8 dinara, s poštarinom 10 dinara, uvezano 20 dinara.

3. **Karl Richtstätter: Eine moderne deutsche Mystikerin.** Leben und Briefe der Schwester Emilie Schneider, Oberin der Töchter vom heiligen Kreuz zu Düsseldorf, Freiburg, Herder, 1928. Str. 277.

1. — Prigodom pedesete godišnjice misništva današnjega Pape Pija XI. napisao je dr. Gunčević ovu biografiju, kojoj kao uvod prethodi opširni dogmatički prikaz papinstva i kulturnog značenje ove Božanske institucije katoličke Crkve. Zatim se redaju važniji momenti iz života i djelovanja današnjega Pape, s osobitim obzirom na nas Hrvate i Slavene uopće. Knjiga je vrlo lijepo i ukusno opremljena, te ima vrlo mnogo dobrih ilustracija. Šteta, što je zadnje poglavlje označeno natpisom: »Pijo XI. u središtu svjetske politike«. Ako itko, to je Pijo XI. i riječima i djelom nebrojeno puta naglasio, da se ne pača u politiku, kao politiku. Njegove su riječi: Il Papa non fà politica. Uostalom ovo cijelo poglavlje i ne radi o svjetskoj politici, nego o konkordatima... Bilo bi zato jednostavnije i tačnije, kad bi ono nosilo natpis: »Pijo XI. i konkordati«. Treba pripomenuti, da je ovo zadnje poglavlje i prostorno nekako odijeljeno od drugih, a i jezikom se i stilom u mnogom razlikuje od ostalih, napisanih po dru Gunčeviću.

2. — Naša hagiografska književnost nije još imala ovakva djela. Ne mislim ovdje na vanjsku opremu, koja je veoma ukusna i otmjena, nego na način prikazivanja. Nije to suho nizanje događaja, ni umjetno stvarana i tumačena ličnost, nego živa blaženica. Doista, ni legenda, ni povijest, a opet